

на багатьох напрямках, включаючи ліквідацію комп'ютерної неграмотності, формування культури використання нових інформаційних технологій тощо. Вищою метою розвитку має стати пошук нових шляхів, які забезпечували б прогрес людства як у окремих регіонах і на короткостроковий період, так і в глобальному просторі загалом на тривалу перспективу. При цьому важливою умовою є поступовість, поетапність і еволюційність змін на всіх етапах формування, реалізації та споживання туристичних послуг.

Таким чином, метою інформатизації туристичного бізнесу є створення високотехнологічних продуктів, здатних підвищувати прибутковість бізнесу за рахунок нової глобальної якості. Це відкриває додаткові можливості для малих і середніх туристичних підприємств позиціонувати себе у світовій інформаційній мережі, пропонуючи унікальні або індивідуально орієнтовані туристичні продукти.

Список використаних джерел

1. Hirst P. *Globalization in question : the international economy and the possibilities of governance* / P. Hirst, G. Thomson. – Cambridge : Polity Press, 2014. – 269 p.

2. Jones M. T. *Globalization and organizational restructuring : a strategic perspective* / M. T. Jones // *Thunderbird International Business Review*. – 2016. – № 44 (3). – P. 325-351.

3. Robertson R. *The globalization paradigm : thinking globally* / R. Robertson // *Religion and Social Order*. – Greenwich : JAI Press, 2015. – P. 207-224.

Валентина НАЙДЕНКОВА

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Камінський Б. А.

Тернопільський національний

економічний університет

МОТИВАЦІЯ І СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ В ТУРИСТИЧНІЙ СФЕРІ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Основною особливістю управління персоналом туристичного підприємства в ринкових умовах, враховуючи кризовий економічний стан в країні, є зростаюча роль особи працівника. Ситуація яка склалася, на сьогоднішній день, несе як великі можливості, так і великі погрози для кожної особи в плані стійкості її існування.

Оцінивши застосування мотивації праці підприємства можливо розробити відповідну схему заходів у певній послідовності:

– проінформувати персонал про ситуацію на підприємстві, що приведе до мобілізації персоналу для продуктивної роботи, самовіддачі, а також впевненості кожного у важливості його ролі;

– змінити систему прийняття рішень радикально (концепція партисипативного управління);

– визначити цілі, що забезпечать безперервність процесу мотивації;

– стимулювати персонал матеріально;

- забезпечити вчасне та раціональне навчання персоналу;
- підтримувати відповідний морально-психологічний клімат в колективі;
- інформувати про перші успіхи, що забезпечують устанавлення зв'язку між докладеними зусиллями та результатами.

Отже, мотивація виступає одним із основних чинників, які безпосередньо впливають на рівень та обсяг виробництва, результативність роботи, конкурентоспроможність підприємства на ринку[1, с. 235].

На нашу думку, актуальними буде розробка заходів, які поліпшать систему мотивації і стимулювання. До таких слід віднести наступні: розробку більш сучасної контрактної системи найму працівників - спеціалістів. При введенні контрактної системи найму працівників дуже важливо визначити методику розрахунку і перелік показників, за якими оцінюються і оплачуються результати праці робітників; розробку пропозицій щодо введення багатокомпонентної (ступінчатої) системи оплати праці, яка буде складатися з трьох компонентів: ціни робочого місця, ціни робочої сили і бонусу, соціальних пільг і морального стимулювання.

Значення туристичної галузі українського народного господарства постійно зростає. За останні роки підвищився вплив цієї галузі на міжнародні зв'язки та на розвиток окремих регіонів нашої країни. Значна частка валютних надходжень до бюджету країни походить саме з туристичного бізнесу[2, с. 9].

Особливістю туристичних послуг є те, що споживачі (туристи) мають можливість корисно провести дозвілля, отримати приємні враження від мандрівки, оздоровитись, здійснити шоп – тури, розширити культурно пізнавальний кругозір, поєднати навчання з відпочинком, реалізувати свої потенційні можливості у видах туризму спортивного спрямування.

Таким чином соціальне значення туризму полягає у забезпеченні відновлення життєвих сил людини, раціонального використання вільного часу, підвищення освітнього рівня дітей, підлітків, студентів та інших груп населення.

Україна має все необхідне для того, щоб стати туристичною державою. Така кількість відпочинкових зон властива далеко не кожній країні. Але цей потенціал використовується все ще не на повну силу [2, с. 5].

Ми вважаємо, що прискорити розвиток туризму в Україні дозволять:

- розробка сітки цікавих туристичних маршрутів міжнародного значення на території нашої країни з урахуванням потреб та інтересів приїжджаючих гостей, потенціалу туристичних ресурсів з подальшим представленням комерційних пропозицій іноземним туристичним фірмам для їх використання;

- забезпечення випуску високоякісної рекламної – інформаційної продукції на іноземних мовах, яка висвітлить туристичні можливості, історію, культуру України для розповсюдження серед іноземних туристів та закордонної спільноти;

- проведення маркетингового дослідження відносно можливості відкриття туристичними та спортивними організаціями центрів спортивного туризму для іноземців на базі наявної інфраструктури водного, пішого, гірничого, мисливського та інших видів туризму.

Список використаних джерел

1. Агафонова Л. Туризм, готельний та ресторанний бізнес: ціноутворення, конкуренція, державне регулювання: Навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів/ Людмила Агафонова, Ольга Агафонова,; Київський ун-т туризму, економіки і права. – К.: Знання України, 2002. – 351 с.

2. Булатова О.В. Закономірності та прогноз розвитку туристичної галузі України / О.В. Булатова, Я.А. Дубенюк. – Маріупіль, 2005. – 120 с.

Михайло ОЛЕКСИШИН

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Мазур В.С.

Тернопільський національний
економічний університет

ТРИ НАЙМІСТИЧНІШИХ ЗАМКИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ. МОТОРОШНІ ІСТОРІЇ КАМ'ЯНИХ СТІН ТА ЗАГУБЛЕНІ ДОЛІ

Містичний туризм стає популярнішим з кожним роком. Тих, які хочуть заглянути крізь шпарину потойбіччя, чи зустрінуть віч-на-віч з давно померлою князівною, значно більше за тих, хто боїться прогулюватись будинками з привидами. На Західній Україні особливо багато цікавих замків. І кожен з них має безліч історій. Бо бачили вони століття воєн, десятки династій, безліч інтриг, смертей і народжень. Кажуть, кожен замок має своїх привидів. Ніби-то це душі, які зависли між світами мертвих і живих та не можуть знайти спокою ніде. Блукаючи коридорами та проникаючи крізь зачинені двері, напівпрозорими тінями та ледь чутними звуками вони лякають живих. Люди запевняють, що бачили їх, і часто у різні часи й у різних місця описують одне і те ж. Чудово відчують їхню енергію і тварини. Що це, містика? Можливо, та беззаперечним залишається те, що на землі є особливі місця і будівлі, де відбуваються дуже дивні речі. І найчастіше вони зв'язані зі смертю. Навіть якщо ви не вірите в існування привидів, особливу енергетику місць, куди смерть приходила проханою гостею, або безжально мучила невинні душі, неможливо не відчутти. Тут є щось особливе.[2]

Золочівський замок дуже старий. На галицькій землі, надійною охороною якої мав бути, замок стоїть ще з 1634 року. Та з приходом австрійських військ, перетворився на в'язницю. І вже відтоді почав вбирати у себе негатив приреченості, страждань і смертей людських. Та ніколи не було і не буде у фортеці нічого гіршого і жорстокішого за те, що чинили там енкаведисти зі своїми полоненими. Закривавлені залізні столи і гаки, вмуровані у стіни люди... «Мордуючи вагітних жінок, радянські карателі розпорювали тим черева і напихали камінням» – розповідали місцеві сторожі. Замок фактично був перетворений на катівню. Важко уявити собі, скільки горя, сліз і мук бачили його стіни. На жаль, така енергетика не зникає ніколи. Холодно і моторошно тут було завжди. Та з появою у замку дивного, незрозумілого походження каміння, яке привезли під час реставрації, містики ще прибавилось. На гірській породі проглядаються дивні незрозумілі символи.[1,24]